

nisteren: Jeg troede, at det var Alvor, vi her talte). Naa! den ærede Minister troede altsaa, at det var en virkelig Gale, hvorom jeg talte. De Uttringer af mig, som den ærede Minister citerede, vare dem, hvorfor et Medlem dengang besyldte mig for Landsforræderi, og det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) retfærdiggjorde mig. Men hvad var det, jeg dengang sagde, og under hvilke Omstændigheder var det, jeg sagde det. Jeg kjæmpede dengang for at faae en Indstrækningslov frem, som havde 3 Alternativer, hvoraf det ene gik ud paa at gjøre det klart for Regjeringen, at vor endelige og sidste Paastand hovedsageligen var den; at naar vi lagde Fællesforfatningen og den særlige Forfatningslov sammen, at vi saa havde Grundloven i sin Heelhed. Dette var min almindelige Paastand, og skjøndt jeg med mange andre Medlemmer maatte indrømme, at det vilde være vanskeligt, ja næsten umuligt at fyldestgjøre denne Forbring, saa var det mig dog om at gjøre, at den stod som et Alternativ, for at dette tilligemed de 2 andre, jeg havde stillet i Forbindelse med min Begrundelse deraf kunde vise, hvorledes min Opfattelse af Sagen hele Tiden igjennem har været. Under Forhandlingen af dette Spørgsmaal yttrede jeg, at vi ikke skulde rokke ved Ministeriet, førend vi kun endnu havde et Skridt at gjøre; thi saa vidste vi, hvad det nye Ministerium vilde, og Ministeriet vidste da ogsaa, hvad vi vilde; derfor skulde vi have trukket Sagen ud, saalænge vi kunde (og der er ingen Fare paaferde endnu). Hvad mig selv angaaer, sagde jeg, saa har jeg den Erkjendelse, at om jeg kom til Ministeriet imorgen, saa maatte mit Program være en Fællesforfatning, men denne Forsamlings fulde Ret deri reserveret. Naar man nu lægger Mærke til, at jeg har stillet disse Betingelser, hvorved denne Forsamling fik som det fletteste Alternativ den Beslutningsret, som den nu udøver og hvori det er passende for mig at lægge den behørig Fylde, saa vil man see, at en Fællesforfatning, som var fremkommen paa denne Maade, havde ikke berørt Landsdelen Danmark i allermindeste Maade, ikke mere end det nu foreliggende Forslag gjør det, thi den havde kun foreligget som et Forslag (En

Stemme: Kongens Underskrift). Ja, Kongens Underskrift findes paa en Mangfoldighed af Documenter, som derfor ikke have Lovskraft for os; et Document bliver først Lov for os, naar det har faaet Kongens Underskrift, efter at vi ere gaaede ind derpaa; det er en Forskjel, man maa opretholde i de constitutionelle Sager. Jeg troer saaledes, at man maa erkjende, at dersom der var kommet et nyt Ministerium i dette Dieblit, saa havde vor Situation været meget uheldig; det havde været det Uheldigste, som kunde have skeet, og det var navnlig — jeg nævnte mig — klart for Enhver, at min Mening kun kunde være at fyldestgjøre det Forslag, jeg selv havde gjort. I det man dernæst rettede en anden Bebreidelse imod mig, citerede man nogle Uttringer af mig, der lyde saaledes: „I Fællesstaten ligger vistnok Afgjørelsen af store politiske Spørgsmaal, men just fordi det er de større politiske Spørgsmaal, vil Repræsentationen for Fremtiden ligesom hidtil faae en ringere Indflydelse herpaa end paa de andre, og i en Overgangstid er Samsundsordenen det Vigtigste.“ Dette er ganske sikkert min fulde Mening, og det er mig kjært, at man kommer til denne Erkjendelse, det er en Grund mere for mig til at holde paa, at vor Repræsentation ikke bliver som den, der her er foreslaaet. Naar man undersøger, hvordan Virkningen af den Art Valgere har været i Verden, saa vil man finde, at de endnu langt mere end det menige Folk have ladet sig blænde af politiske Meteor-er, af Kometer, som have svævet rundt i Verden med en idetmindste ikke endnu beregnet, og maaskee vanskeligt beregnelig Bane. Der er for mig ikke noget Farligere end disse Valgercorporationer, som skaffe Meteor-er af den Art tilveie; det er min fuldeste Overbeviisning, at kun Gaa ere de kaldede, naar det gjælder om at dømme paa denne Maade om politiske Spørgsmaal, eller naar de skulle paa- tvinge Regjeringen en eller anden Politik, og med Hensyn til den Art politiske Spørgsmaal raader jeg alle Folk til at vise megen Tilbageholdenhed, en Tilbageholdenhed, som det ikke er lykkedes mig at tilveiebringe hos vor Forsamlings Meteor-er, og derved ere vi, før end vi komme til den endelige Slutning, komne